

KRAJSKÝ ÚŘAD KRAJE VYSOČINA

Mgr. Ing. Zuzana Šimánová dr.h.c.

ředitel

Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika

Vážený pan
 JUDr. Pavel Varvařovský
 Veřejný ochránce práv
 Údolní 39
 602 00 Brno

Váš dopis značky/ze dne 88/2013/VOP/IK ze dne 23. 4. 2013	Číslo jednací KUJI 35025/2013	Vyřizuje/telefon Mgr. ě	V Jihlavě dne 17. 5. 2013
---	----------------------------------	----------------------------	------------------------------

Vážený pane doktore,

dne 24. 4. 2013 jsem obdržel vaši Zprávu o šetření ve věci podnětu Ing. Pavla Šimánovského, bytem Šimanov 67. Předmětem zprávy je Vaše hodnocení postupu Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále jen „krajský úřad“) a Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) při aplikaci ustanovení § 14 odst. 4, resp. § 131 odst. 4 správního řádu v souvislosti s řízeními, jichž je stěžovatel účastníkem (podrobnější popis předmětů těchto řízení a postupů jednotlivých správních orgánů byl opakovaně popsán v korespondenci, která v této věci již proběhla).

Ze závěru Vaší zprávy vyplývá, že jste v postupu krajského úřadu zjistil následující pochybení:

1. Ředitel sekce pro službu veřejnosti krajského úřadu neodůvodnil své usnesení o vyloučení JUDr. Pavla Varvařovského z projednání a rozhodnutí věci.
2. Ředitel sekce pro službu veřejnosti krajského úřadu nebyl aktivně legitimován k podání žádosti o pověření jiného správního orgánu projednáním a rozhodnutím věci z důvodu podjatosti všech úředních osob zařazených do krajského úřadu.
3. Ředitel krajského úřadu řádně neodůvodnil žádost o postup dle ustanovení § 131 odst. 4 správního řádu z důvodu podjatosti všech úředních osob zařazených do krajského úřadu.

Vzhledem ke skutečnosti, že postup či spíše postoj krajského úřadu v předmětné věci byl dle mého názoru dostatečně zdůvodněn v jednotlivých přípisech, kterými bylo ministerstvo žádáno o delegaci věci ve smyslu § 131 odst. 4 správního řádu, podávám k Vaší žádosti ke zjištěným závěrům následující stručné vyjádření:

Byť mohu do jisté míry souhlasit s Vašimi závěry o dílčích (podle mého názoru však spíše administrativních) pochybeních, kterých se krajský úřad v průběhu licitace s ministerstvem o tom, zda je aplikace § 131 odst. 4 správního řádu v předmětné věci důvodná, a kdo měl ministerstvo o tento postup požádat, i nadále mám za to, že v předmětné věci byly, resp. jsou podmínky pro delegaci věci na jiný správní orgán ve smyslu § 14 odst. 4 ve spojení s § 131 odst. 4 správního řádu dány. Předmět nyní projednávané věci nevykazuje žádné zásadní odlišnosti od

řízení, které bylo usnesením ministerstva ze dne 20. 5. 2011, č.j.: MV-53355-2/VS-2011 delegováno na Krajský úřad Jihomoravského kraje. Podjatost úředníků zdejšího krajského úřadu a požadavek na její delegaci na jiný správní orgán byl v předmětné věci shodně vznesen oběma účastníky řízení a vzhledem ke skutečnosti, že zde důvody podjatosti u úředních osob, které měly předmětnou věc vyřizovat, byly skutečně dány, jediným logickým (a dle mého názoru i zákonným a správným) řešením bylo předání věci příslušnému nadřízenému orgánu, tedy ministerstvu, společně se žádostí o postup podle § 131 odst. 4 správního řádu. Musím zdůraznit, že krajský úřad nebyl k takovému kroku v žádném případě motivován neochotou jednat s „neoblíbeným či jinak problémovým“ účastníkem řízení, ale učinil jej, neboť měl (a stále má) za to, že jedině tímto způsobem mohou být v předmětné věci vytvořeny takové podmínky, které zabrání účastníkům spekulovat o tom, zda zde pochybnosti o nepodjatosti nastaly či nikoliv.

Rád bych ještě podotknul, že jsme při svém rozhodování vedeni jak důslednou snahou o ochranu práv jednotlivých osob, tak také dodržováním zákonné „zásady 3E“ (zásady účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti veřejných výdajů vyplývající ze zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě). Z obou uvedených důvodů nemohu přijmout argumentaci, že by měl záležitost řešit jiný pracovník našeho krajského úřadu s právnickým vzděláním. Pro kvalitní rozhodování je účelné a v mnohých případech dokonce nezbytné, aby úředník, který záležitost posuzuje, měl kromě patřičného stupně vzdělání v daném oboru také specifické vědomosti a zkušenosti. Pokud tato podmínka není dostatečně naplněna, mohlo by dojít k poškození práv účastníka řízení. Doplnování specifických znalostí a přenos specifických zkušeností pouze z důvodu jediného sporného případu se jeví jako neefektivní. Daleko výhodnější je nechat takovou záležitost posoudit nadřízeným orgánem nebo jiným krajským úřadem (jiným úředníkem disponujícím specifickými kompetencemi). Domnívám se, že i předmětný konkrétní případ je třeba posuzovat komplexněji, s ohledem na výše uvedené.

Vaše konstatování nesprávnosti či snad dokonce nezákonnosti postupu krajského úřadu v předmětné věci proto považuji za nepřiměřené a příliš příkré, a to tím spíše, že zaznívá ze strany orgánu, jehož posláním je působit k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí. Jsem přesvědčen, že právě postupem, který zvolil krajský úřad, když situaci vyhodnotil tak, že delegací věci na jiný správní orgán budou eliminovány veškeré – ať již domnělé či skutečné – pochybnosti o nepodjatosti úředníků zdejšího krajského úřadu v předmětné věci, byla práva účastníků nejlépe ochráněna.

S pozdravem

Mgr. Ing. Zdeněk Kratochvíl, dr.h.c., v.r.
ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina